

ת"פ 60464/06/22 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נגד אדיר קינן ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ח אלול תשפ"ג
14 ספטמבר 2023

ת"פ 60464-06-22 מדינת ישראל נ' קינן

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד ליטל פרץ
נגד	
הנאשם	אדיר קינן ע"י ב"כ עו"ד עמית ויצמן

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות כדלקמן:

- פציעה, בניגוד לסעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- איומים, בניגוד לסעיף 192 לאותו חוק;
- הפרת הוראה חוקית, בניגוד לסעיף 287(א) לאותו חוק.

נגד הנאשם הוגשו שני כתבי אישום מתוקנים כדלקמן:

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ת/1, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, במועד הרלוונטי לכתב האישום, חגגו בנו של הנאשם ובנם של הגב' תמי בן הרוש ודוד בן סימון (להלן: "דוד ותמי") חגיגת יום הולדת משותפת.

בתאריך 22.06.22 בסמוך לשעה 19:47, ברחוב דרך המשחררים 22 באר שבע (להלן: המקום"), החל וויכוח בין הנאשם לדוד בעקבות פינוי אירוע היום הולדת.

בהמשך למתואר בסעיף 1, איים הנאשם שלא כדן בפגיעה בגופו של דוד בכך שהתקרב אל גופו ואמר לו "אם אתה לא

עמוד 1

תירגע אני אחתוך אותך" וזאת בכוונה להפחידו או להקניטו.

בהמשך אחז הנאשם בידו חפץ חד, שטיבו אינו ידוע למאשימה, החל להתלהם הפך את השולחנות במקום, כשהוא אוחז בידו בחפץ.

בהמשך למתואר, תפס מר ע"ד את הנאשם בידיו יחד עם מר גבי הרוש עד שהצליחו להוציא מידיו של הנאשם את החפץ.

בנסיבות המתוארות בסעיף 4 ניסתה הגב' ת"ד (להלן "ת") להפריד בין הנאשם למר ע"ד שהנו בעלה, נחתכה מהחפץ בידה ונזקקה לטיפול רפואי בבית החולים סורוקה.

בעשותו את המתואר לעיל פצע הנאשם את ת' שלא כדין באמצעות החפץ.

במעשים המתוארים לעיל החזיק הנאשם בסכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה.

בהתאם לעובדות כתב האישום ת/2, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בתאריך 26.07.22, הורה כב' השופט יניב בן הרוש במסגרת מ"ת 60478-06-22, בין היתר, על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני ברח' בצלאל 18/4 בבאר שבע תחת פיקוחן של נוי בן אהרון ואילנה קינן, ערבות עצמית וערבות צד ג' על סך של 15,000 ₪ כ"א והפקדה כספית בסך של 15,000 ₪ (להלן: "מעצר באיזוק אלקטרוני").

בתאריך 11.10.22 הורה כב' השופט אמיר דורון על שינוי תנאי השחרור כך שהורה על ביטול האיזוק האלקטרוני והורה תחת זה על מעצר בית מלא בכתובת שיבולים 134 תחת אותם מפקחים וכן יציאה לעבודה בימים א' - ה' בין השעות 06:00 - 17:00 ובימי ו' בין השעות 06:00 - 16:00, יתר התנאים שנקבעו יוותרו על כנם (להלן: "ההוראה החוקית").

בתאריך 07.12.22, בסמוך לשעה 17:34, הפר הנאשם את ההוראה החוקית שניתנה כשורה מאת בית המשפט בכך שנמצא בשדרות טוביהו/דרך אילן רמון בבאר שבע.

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום, וכן צירף הנאשם טיוטת כתב אישום.

הנאשם הודה בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוקן ובכתב האישום המצורף, והורשע על פי הודאתו.

ההסדר לא כלל הסכמה לענין העונש, וההגנה מסרה, כי אינה עותרת להפנות את הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים.

לאחר שמיעת פרשת העונש, נשלח הנאשם להערכת הממונה על עבודות השירות בשב"ס.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- גיליון רישום פלילי של הנאשם (ת/3) - לחובת הנאשם, הרשעות בעבירות, אשר מרביתן חוזרות ונשנות, כדלקמן: גניבה מרכב; פריצה לרכב בכוונה לגנוב; אי נקיטת צעדי זהירות בחיה; החזקת אגרופן/סכין שלא כדין; הסגת גבול פלילית; התפרצות למקום מגורים לבצע עבירה; החזקת מכשירי פריצה; החזקת סם שלא לצריכה עצמית; הונאה בכרטיס חיוב; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו; גניבה; הפרת הוראה חוקית; ניסיון לגניבה מרכב; החזקת סם לצריכה עצמית; שוד מזוין בחבורה באלימות; יצוא/יבוא/סחר/הספקה של סמים מסוכנים; פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה; תגרה; גניבה; גניבת רכב; איומים; תקיפה סתם; פריצה לרכב; שבל"ר ונטישה במקום אחר.
- גיליון רישום תעבורתי (ת/4) - לחובת הנאשם הרשעות בעבירות של נהיגה במהירות מופרזת; נהיגה ללא חגורת בטיחות; עצירה המפריעה לתנועה.
- תעודה רפואית של המתלוננת (ת/5) - למתלוננת נגרם חתך שטחי בבסיס אצבע ימין, בוצעה לה תפירה.
- תמונות חבלה של המתלוננת עם נספח (ת/6).

ההגנה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- דוח סוציאלי בנוגע למשפחת הנאשם מתאריך 25.07.22 (נ/1) - מהמכתב עולה, כי לנאשם רקע של התמכרות לסמים ואף ריצה מאסרים בעברו. הנאשם נגמל מסמים, עבר קורס נהיגה במלגזה. אשת הנאשם מתקיימת מקצבת נכות בסך 6,500 ₪. לנאשם ואשתו שלושה ילדים, הם מתגוררים בשכירות ומקבלים סיוע בשכר דירה ממשד השיכון. הנאשם אינו עובד, נכון למועד כתיבת המכתב.
- פרוטוקול וגזרי דין תפ"ק 17-08-19487, מתאריכים 23.12.20 וכן 25.04.21 (נ/2) - ענינו של הנאשם הועבר לבית משפט קהילתי, שם צירף מספר תיקים, ונדון לצו של"צ בהיקף 150 שעות; הארכת מאסרים מותנים; וכן מאסר מותנה .

חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס

הנאשם נמצא כשיר לריצוי עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, במגבלות רפואיות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (ת/7) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי הנאשם פגע בערכים המוגנים של זכות האדם להגנה על שלומו, שלמות גופו וזכותו לתחושת ביטחון וכן הפר את הסדר הציבורי ופגע במערכת אכיפת החוק.

התביעה טענה, כי בעת האחרונה, חילוקי דעות על ענינים של מה בכך הופכים כהרף עין לקטטות אלימות, המסתיימות בפגיעות גופניות ולעתים אף באבדן חיי אדם.

התביעה טענה, כי הפגיעה בערכים המוגנים היתה משמעותית, שכן, הנאשם התחיל מאיומים על המתלונן בכך שיחתוך אותו, והסלים את התנהגותו, בכך שאחז חפץ חד, הפך שולחנות, השתולל, וכאשר ניסו להרגיעו, נפצה המתלוננת מהחפץ החד ונזקקה לטיפול רפואי.

בנוסף, הפר הנאשם את האמון שנתן בו בית המשפט, והפר את תנאי השחרור שנקבעו בתיק זה, כאשר יצא ממעצר הבית שלא כדין.

התביעה טענה, כי על בית המשפט להעביר מסר, כי אין להשלים עם אלימות בכל צורה שהיא.

התביעה עתרה למתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה לקחת בחשבון, כי לנאשם עבר פלילי מכביד, והינו רצדיביסט, כאשר לחובתו, הרשעות רבות, בין היתר, בעבירות אלימות, כאשר עונשי מאסר שריצה בעבר לא היוו גורם מרתיע עבורו.

התביעה הפנתה למוצג ההגנה נ/2, וטענה, כי הנאשם השתלב בבית משפט קהילתי, במסגרתו הוטל עליו צו של"צ, וניתנה לו הזדמנות לשקם את חייו, אלא, שהנאשם לא עבר שיקום מלא.

התביעה טענה, כי הנאשם בחר שלא ללכת לשירות המבחן למבוגרים ואין כל נסיבה המצדיקה חריגה ממתחם הענישה ויש לתת את הבכורה לאינטרס הציבורי ולשיקולי ההרתעה.

התביעה ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם הענישה וכן להטיל עליו מאסרים מותנים מרתיעים; קנס; התחייבות; ופיצוי כספי למתלוננים.

ההגנה טענה, כי הנאשם עבר הליך שיקומי במשך כ-20 שנים.

ההגנה טענה, כי הנאשם היה מכור לסמים עוד מגיל קטינות, וזה הוביל אותו לעבור עבירות רכוש קשות; עבירות שוד; התפרצויות לרכבים; גניבות מחנויות ועוד.

ההגנה טענה, כי במסגרת שילוב הנאשם בבית המשפט הקהילתי, עבר גמילה מסמים ועד היום הינו "נקי" מסמים.

ההגנה טענה, כי לראשונה בחייו, עובד הנאשם בעבודה מסודרת וחייו במסלול חיובי, עד הסתבכותו באירוע דן.

ההגנה טענה, כי פציעת המתלוננת לא היתה בכוונה תחילה, אלא קרתה, כאשר המתלוננת ניסתה להרגיע את הנאשם ולהפריד בינו לבין אנשים שקפצו עליו.

ההגנה טענה, כי הנאשם אחז בידו חפץ, אשר אינו סכין, אלא חפץ שהוא עובד איתו, וכתוצאה מכך, אירעה פציעת המתלוננת, אשר בעדותה אף מסרה, כי היא לא נפצעה ממנו.

ההגנה טענה, כי חרף האמור, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך בזמן שיפוטי יקר.

ההגנה טענה, כי השתת עונש חמור על הנאשם עלולה לאיין את ההליך השיקומי שעבר.

בסיום טיעוניה לעונש, עתרה ההגנה, לאחר שכאמור לעיל, נמנעה מלבקש זאת בתחילה, להפנות את הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים, אך התביעה התנגדה לכך, בטענה, שההגנה עושה "מקצה שיפורים" לאחר שנשמעו טענות הצדדים לעניין העונש, בניגוד לסדרי הדין, כאשר היה להגנה די והותר זמן להיערך ולבקש להפנות את הנאשם.

דברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא חגג יום הולדת לבנו, ולא חשב, שכך האירוע יסתיים. הנאשם מסר, כי מבלי להמעיט מחומרת הרשעותיו הקודמות, הכוללות עבירות אלימות ותקיפת שוטרים, הוא מעולם לא נקט באלימות פיזית. הנאשם מסר, כי הוא מצוי בקשר עם קצינת מבחן ומוסר בדיקת שתן אחת לשבוע, ואף עזב את באר שבע על מנת "להתרחק מצרות". הנאשם מסר, כי מצבו הכלכלי אינו טוב, הוא אב לשלושה ילדים ואשתו בהריון.

דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם הן בעלות מאפייני חומרה.

בנו של הנאשם ובנו של המתלונן חגגו יחדיו את יום הולדתם, ועל רקע ויכוח בנוגע לסיום האירוע, איים הנאשם על המתלונן ש"יחתוך אותו", ובהמשך, אחז בחפץ חד בידו, התלהם והפך את השולחנות.

בעת שניסו חלק מהנוכחים להוציא את החפץ החד מידו של הנאשם, נפצעה המתלוננת בידה מהחפץ החד.

בהמשך לכך, כאשר שוחרר הנאשם בתנאים, הפר הנאשם את האמון שנתן בו בית המשפט, והפר את תנאי שחרורו.

מעשיו של הנאשם פגעו בערכים המוגנים של תחושת הביטחון והכבוד של המתלוננים וכן שלמות גופה של המתלוננת.

בנוסף, פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על שלטון החוק וכיבוד החלטות שיפוטיות.

לא אחת, הדגיש בית המשפט העליון את חובתו של בית המשפט ליטול חלק במאבק נגד האלימות הפושה בחברה ועל החשיבות להעניש בחומרה את אלו הפונים לדרכי אלימות.

לענין זה, ראו ע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריין האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה (ההדגשה אינה במקור).

כן, ראו ע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים):

האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן [פורסם בנבו], 7.2.2005), שישקפו ערכים של תגמול והרתעה.

על עבירת האימונים, ראה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 95:

האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחון וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות האיום כרוך גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום.

להלן, תובא סקירה קצרה של הפסיקה במקרים דומים

- ת"פ 61400-06-17 **מדינת ישראל נ' פנקרטוב** - הנאשם תקף את המתלונן בכך שדחף אותו, בחנות מכולת. כאשר הוצאו מהחנות, הכה הנאשם את המתלונן במכת אגרוף לפניו. לאחר כשעתיים, ראה הנאשם את המתלונן, ודחף אותו לכיוון חפץ חד שהיה מונח במקום. כתוצאה מכך, נפצע המתלונן בידו ונזקק לטיפול רפואי. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 67179-10-18 **מדינת ישראל נ' אזולאי** - בין הנאשם למתלונן התגלע ויכוח במסגרת העבודה. הנאשם פצע את המתלונן באמצעות חפץ חד ונתן לו מכת אגרוף. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 28 חודשי מאסר בפועל, אך חרג ממתחם הענישה מטעמי שיקום הנאשם.
- ת"פ 20816-10-21 **מדינת ישראל נ' חיים** - בת זוגו של הנאשם מסרה לו, כי המתלונן הטריד אותה. אז, הגיע הנאשם, הניח את ידו על המתלונן, וכאשר ניסה האחרון לחמוק ממנו, הוציא הנאשם מכיסו חפץ חד וכאשר ניסה המתלונן לזוז, נחבל בדמות שריטה מדממת בחזהו. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.
- ת"פ 62287-03-22 **מדינת ישראל נ' מחרט** - הנאשם והמתלונן שהו יחדיו בביתו של המתלונן. הנאשם נטל חפץ חד אשר היה מונח על השולחן בביתו של המתלונן, יצא מהבית, נכנס בחזרה, ניסה לדקור את הנאשם בבטנו, ודקר אותו ברגלו. מותב זה אימץ את מתחם הענישה אליו עתרה התביעה, כך שינוע בין 10 ועד 14 חודשי מאסר בפועל, תוך שהבהיר בגזר דינו, כי מדובר במתחם ענישה מקל.
- ת"פ 21281-04-21 **מדינת ישראל נ' אל דדה** - בין הנאשם למתלונן התגלע ויכוח בנוגע לתור במכון שטיפת רכבים. הנאשם פצע את המתלונן ברגלו באמצעות חפץ חד, אשר עלה במסגרת טיעוני הצדדים, כי מדובר במפתח, וגרם לו חתך שאינו עמוק, באורך 4 ס"מ ברגלו. מותב זה קבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן, הפגין הנאשם התנהגות אלימה עת איים על המתלונן; אחז בידו בחפץ חד; התלהם; הפך שולחנות באירוע יום ההולדת.

בעקבות מעשי הנאשם - נפצעה המתלוננת בידה.

ההגנה וכן הנאשם מסרו, כי לנאשם לא היתה כוונה לפצוע את המתלוננת, והיא נפצעה כאשר ניסתה לחלץ את החפץ החד מידו של הנאשם.

גם אם אכן כך אירעו הדברים - הרי שלכתחילה, הנסיבות בהן אחז הנאשם בחפץ החד היו שלא למטרה כשרה - קרי, אחז בחפץ החד לאחר שאיים על המתלונן, כי "יחתוך אותו".

כוונתו בהחזקת החפץ החד היתה, לכל הפחות, לזרוע פחד ובהלה, והתנהגותו היא זו שהובילה לפגיעת המתלוננת.

בנסיבות האמורות, לאור התנהגות הנאשם; האיומים שהשמיע; הנזק שגרם למתלוננת; מידת הפגיעה בערכים המוגנים, מוצא בית המשפט להעמיד את מתחם הענישה כך שינוע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

מעשיו של הנאשם מעידים על כשלים ערכיים והתנהגות אנטי-חברתית.

לחובת הנאשם, הרשעות קודמות רבות, בין היתר, בעבירות אלימות חוזרות ונשנות, בהן - שוד מזוין בחבורה/באלימות; איומים; החזקת סכין או אגרופן שלא כדין; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, וזאת, לצד הרשעות רבות בעבירות רכוש וסמים, ואף הרשעה קודמת בעבירה של הפרת הוראה חוקית. בגין הרשעותיו, ריצה הנאשם מספר עונשי מאסר בכליאה ממשית.

לנאשם ניתנה הזדמנות של ממש לשנות את חייו - הוא שולב בבית המשפט הקהילתי, שם עבר הליך טיפולי ונגזרה עליו ענישה שיקומית בגין מספר תיקים פליליים אותם צירף.

אלא, שבמהלך תקופת שיקומו של הנאשם במסגרת בית המשפט הקהילתי, שב הנאשם לדפוסיו האלימים והפעם הסלים התנהגותו האלימה עד כדי פגיעה ממש של המתלוננת.

אם לא היה די באמור, הפגין הנאשם זלזול בהחלטת בית המשפט.

למעשה, ניתן לראות, כי עונשי מאסר קודמים ואף הליך שיקומי במסגרת בית המשפט הקהילתי - כל אלו - לא היה בהם כדי לשנות את דפוסיו האלימים של הנאשם.

הנאשם ידע, כי ההזדמנות שניתנה לו בבית המשפט הקהילתי - לא תחזור פעם נוספת, ובחר לנהוג כפי שנהג.

בנסיבות האמורות, משורת הדין, ראוי היה למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של מתחם הענישה, כפי שביקשה התביעה.

אלא, שלאור הודאתו של הנאשם באשמה; נטילת האחריות מצדו; הבעת חרטה על מעשיו; יגזור בית המשפט את עונשו בחלק הנמוך של מתחם הענישה, אם גם לא בתחתית המתחם, ואף יאפשר לנאשם ריצוי העונש בדרך של עבודות שירות.

בית המשפט מוצא להטיל על הנאשם מאסר מותנה מרתיע, לבל יהין לעבור שוב עבירות מסוג זה.

לאור מצבו הכלכלי הנטען של הנאשם, כפי שהובא בדו"ח הסוציאלי נ/1 (הגם שאינו מסמך עדכני) - לפני משורת הדין, לא יוטל על הנאשם עיצום כספי מסוג קנס.

עם זאת, לנוכח הפציעה שנגרמה למתלוננת וכן האיומים ועוגמת הנפש שנגרמו לשני המתלוננים, תוך איזון כלל רכיבי הענישה בתיק זה, יחויב הנאשם בפיצוי לכל אחד מהמתלוננים. לענין זה, כבר נקבע, לא פעם, כי יכולתו הכלכלית של העבריין אינה שיקול, כשם שלא היתה בגדר שיקול אילו היה נתבע בתביעה אזרחית. ראו ע"פ 5761/05 **מג'דלאוי נ'** **מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טיעוני הצדדים על פה; עיין בראיות לעונש; עיין בתסקירי שירות המבחן למבוגרים; שמע דברו האחרון של הנאשם - גוזר עליו את העונשים כדלקמן:

א. 8 חדשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, מתחם הקטר שדרות טוביהו 65, באר שבע, 5 ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם לממונים עליו במקום. משחלף המועד שנקבע בחוות הדעת, יתייצב הנאשם לריצוי עונשו ביום 19.09.23, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס. בית המשפט מסמיך את הממונה על עבודות השירות לקבוע מועד אחר להתייצבות, בהתאם לשיקול דעתו, אך כל עוד לא נקבע מועד אחר - יתייצב הנאשם במועד זה. הנאשם מוזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא

יעבור כל עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י' סימנים א', ד', ח', שהיא מסוג פשע;

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור כל עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י' סימנים א', ד', ח', שהיא מסוג עוון או עבירה בניגוד לסעיף 192 לחוק;

ד. 3 חודשים מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לסעיף 287(א) לחוק;

ה. פיצוי למתלוננת, ע.ת.3 בכתב האישום, בסך 8,000 ₪;

ו. פיצוי למתלונן, ע.ת.1 בכתב האישום, בסך 2,000 ₪;

ז. הפקדה בסך 10,000 ₪ שהופקדה בתיק העיקרי תועבר ע"ח הפיצוי והקנס. ככל שקיימת מניעה כלשהי - ישולמו הפיצוי והקנס עד ליום 31.12.23.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, כ"ח אלול תשפ"ג, 14 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.